

TÍTOL: **Una mica de tot**

VALOR: Si sempre mengem el mateix ens estem perdent un milió de possibilitats. Per la boca també aprenem a estimar la diversitat.

SERGI: No oblidaré mai els dies que vaig passar a casa de la tieta Rosa...

EFFECTE DE COBERTS

TIETA: (CRIDANT DES DE LLUNY) El dinar és a taula!

NEN: Mmmm... que bo!

ONCLE: Fa molt bona olor, amor meu. Però primer els convidats. Sergi, dóna'm el plat.

SERGI: Quin pecat havia comès per rebre un càstig com aquell? Arròs verd, amanida de bròquil i albergínies farcides! La mort...

TIETA: Que passa res, Sergi?

SERGI: No tieta, simplement que no tinc gana... He esmorzat molt tard.

TIETA: Segur, Sergi?

SERGI: Segur, tieta...

TIETA: No et preocupis. Si no vols menjar, no mengis.

SERGI: Uf, havia estat de sort... M'havia salvat de menjar-me totes aquelles verdures horripilants. Cap a les quatre de la tarda ens van oferir unes galetes amb iogurt i me les vaig cruspir en un tres i no res. Tot i així, em moria perquè arribés l'hora de sopar.

TIETA: Veniu, que el sopar és a punt!

SERGI: Vaig baixar corrent i vaig ser el primer de seure. Però quan vaig veure que la taula tornava a semblar un jardí botànic, una mica més i em desmaio...

EFFECTE DE COBERTS

ONCLE: Serveix-te el que vulguis, Sergi.

SERGI: De debò que puc agafar el que vulgui?

TIETA: És clar, fill.

SERGI: No vull res, gràcies.

TIETA: Però, Sergi, no em diguis que tampoc no tens gana... Si no has menjat res a l'hora de dinar...

SERGI: No tieta, no és que estigui tip... És que... Tinc mal d'estómac.

TIETA: Per què no m'ho havies dit abans?

SERGI: No volia que et preocupessis, tieta.

NEN: Al Sergi li creixerà el nas.

ONCLE: Per què dius això, fill?

NEN: Perquè diu mentides... Al Sergi no li fa mal la panxa. El que li passa és que no li agraden les verdures.

TIETA: És veritat això, Sergi?

SERGI: Sí, tieta, però no vull molestar.

ONCLE: Què t'agradaria menjar? Digues...

SERGI: La veritat és que donaria el que fos per un tall de carn amb patates fregides, oncle.

TIETA: Ta mare no fa verdures?

SERGI: Sí, tieta, però l'únic que se les menja és l'Hèctor. Jo no les puc veure ni en pintura.

TIETA: Et proposo un tracte. Avui et faré un bistec i patates fregides, però com que estàs en aquesta casa, la resta de les vacances aprendràs a assaborir les verdures, d'acord?

SERGI: Aquella nit vaig tenir malsons amb la coliflor, les carxofes i els cogombres, però l'endemà, em vaig emportar una bona sorpresa.

TIETA: Tanca els ulls... Ara, ensuma... Trobes que fa bona olor?

SERGI: Mmmm, deliciosa...

TIETA: Ara, tasta-ho, només una mica...

SERGI: És boníssim, tieta. Que porta carn?

TIETA: No senyor, és un pastís de verdures i formatge.

SERGI: El pas més important, el vaig fer aquell dia. Vaig tastar les verdures que m'havia servit la tieta i no em va passar res. Tenen tan mala fama, les pobres, que jo m'imaginava el pitjor.